

ע"פ 7866/15 - שאול כהן נגד עיריית אשדוד

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7866/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: שאול כהן

נ ג ד

המשיבה: עיריית אשדוד

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום באשדוד
בחע"מ 7596-07-14, חע"מ 7632-07-14 וחע"מ
7640-07-14 מיום 12.10.2015 שניתנה על ידי כבוד
השופט ע' אייזדורפר

בשם המערער: בעצמו

החלטה

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום באשדוד (השופט ע' אייזדורפר) מיום 12.10.2015 שלא לפסול עצמו מלדון ב-חע"מ 7596-07-14, חע"מ 7632-07-14, ו-חע"מ 7640-07-14.

2. כנגד המערער הוגשו שלושה כתבי אישום שכללו דו"חות בגין הכנסת כלי רכב לשפת הים בניגוד לחוק עזר עירוני, בשנים 2013 ו-2014. בדיון ההקראה שהתקיים ביום 6.1.2015 בפני השופטת אייזדורפר אוחד הדיון בשלושת התיקים בהסכמת עמוד 1

הצדדים. לאחר שהתנהל הליך הוכחות מקיף, ניתנה – בדיון ביום 8.9.2015 – הכרעת דין המרשיעה את המערער בכל האישומים שיוחסו לו. יצוין כי המערער לא התייצב לדיון זה, למרות שמועד הדיון נקבע בנוכחותו. ביום 26.9.2015, לאחר שניתנה הכרעת הדין (ובטרם נגזר הדין), הגיש המערער בקשה לפסלות שופט. המשיבה הגיבה לבקשה ביום 12.10.2015, והתנגדה לה, כשהנימוקים המרכזיים הם מועד הגשת בקשת הפסלות, והיותה למעשה ערעור הכרעת דין. ביום 12.10.2015 דחתה השופטת אייזדורפר את בקשת הפסלות בהחלטה מנומקת, ומכאן הערעור שלפניי.

3. המערער הגיש למעשה ערעור הכרעת דין במסווה של ערעור פסלות. מרבית הטענות שעולות בהודעת הערעור משיגות על עניינים שבעובדה, או עניינים שבניהול ההליך, שאין מקומם בערעור פסלות. המערער העלה טענות בעניין מקצועיותה של השופטת, ובדבר יכולתה להכריע בצורה ראויה. עוד טען כי התנהלותה של השופטת מקימה חשש ממשי למשוא פנים.

4. לאחר שקראתי את טענות המערער, ואת החלטותיה של השופטת אייזדורפר, הגעתי למסקנה שיש לדחות את הערעור, וזאת ללא צורך בקבלת תגובת המשיבה.

5. סעיף 146 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע את המועד להעלאת טענת פסלות:

146. (א) לאחר תחילת המשפט, ובערעור – בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות נגד שופט פלוני לפי סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (בחוק זה – חוק בתי המשפט); הוחלף שופט כאמור בסעיף 233, רשאי בעל דין לעורר טענת פסלות נגד השופט האחר בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין.

(ב) (בוטל).

(ג) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענת פסלות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

6. בענייננו, המערער לא העלה את טענת הפסלות בהזדמנות הראשונה, אלא המתין עד לאחר מתן הכרעת הדין כדי להעלות טענות פסלות הנוגעות להתנהלות השופטת לאורך ההליך. מכאן שבקשתו לקתה בשיהוי (ראו: יגאל מרזל דיני פסלות שופט 63, 68, 73 (2006)). גם לגוף העניין ערעורו של המבקש אינו מגלה כל עילת פסלות. כידוע, בהתאם לאמור בסעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי לעורר חשש ממשי למשוא פנים. לא מצאתי דבר בטענותיו של המערער, או בהתבטאויותיה של השופטת אייזדורפר, שיש בו כדי לעורר חשש כזה.

7. סוף דבר – לא מצאתי כי קביעותיו והתבטאויותיו של בית המשפט בענייננו מצביעות על משוא פנים. מרבית טענותיו של המערער מקומן בערעור על הכרעת דין ולא בערעור פסלות. איני מחווה דעה על טענותיו אלה.

הערעור נדחה.

ניתנה היום, ז' בכסלו התשע"ו (19.11.2015).

ה נ ש י א ה